

ToM:

Coda's hebben geen opvallende afwijkende ToM ontwikkeling, maar hebben wel een achterstand in hun ToM ontwikkeling tov gehorende kinderen van gehorende ouders. (er is nog geen onderzoek gedaan naar de precieze problemen binnen de ToM ontwikkeling bij coda's)

Er is een samenhang tussen taal en ToM ontwikkeling van de coda's gevonden.

ToM ontwikkeling kan ondersteund worden door het hebben van conversaties middels de communicatie methode die het best aansluit bij het kind.

Het uitleggen van oorzaak en gevolg relaties of sociale situaties kan dienen als leersituatie

De verschillen in communicatiemethoden dienen zo veel mogelijk overbrugd te worden, waarbij het kind de minste inzet dient te maken. (het is beter meerdere malen de dingen te moeten herhalen als het te vermijden)

Het voorlezen of laten lezen van verhalen werkt stimulerend, net als tv kijken.

Mentaliseren:

Als ouders ten gevolge van eigen problemen met het reguleren van emoties, makkelijk overspoeld raken door de affecttoestanden van de baby en deze te letterlijk spiegelen, dan is de interne affecttoestand equivalent aan de affecttoestand van zijn ouders en wordt deze niet gereguleerd, maar versterkt en blijft een psychisch realiteit.

(Het kind kan gaan denken dat zijn eigen mentale toestand gevaarlijk is, omdat het geassocieerd is met beangstigend gedrag van de ouder.)

Als ouders zelf depressief zijn, afwerend of niet geneigd tot veel intimiteit dan kan het zo gaan dat het huilen van het kind genegeerd wordt (of vertaald worden in vermoeidheid of ziekte). De communicatie van het kind wordt ontdaan van de betekenis die zijn huilen heeft. Dan is het alsof zijn mentale toestand niet "waar" is, niet als psychische werkelijkheid bestaat.

Kind leert in de ontwikkeling:

- Fysiek: als ik ergens tegenaan duw beweegt het.
- Sociaal: als ik huil komt mijn moeder.
- Teleologisch: men doet iets om een doel te bereiken.
- Intentioneel: men doet iets omdat men daar ideeën over heeft.
- Representationeel: ik kan over de gedachten van mijzelf en anderen nadenken.

Mentaliseren heeft een zelfreflectieve als een interpersoonlijk component.

Mentaliseren stelt ons in staat om de innerlijke werkelijkheid te onderscheiden van de uitwendige, intrapersonlijke emotionele processen van de interpersoonlijke communicatie.

(Intrapersonlijke intelligentie = zelfkennis, spiritualiteit en de eigen emoties kunnen uiten)

We worden niet vanzelf (via introspectie) bewust van onze verschillende emotionele toestanden. Baby's leren hun innerlijke patronen van fysiologische stimuli die bij verschillende emoties horen te differentiëren door het observeren van de spiegelende reactie van de ouder.

Kinderen leren in de loop van de vele honderden transacties per dag iets over hoe zijn eigen gedachten en gevoelens zijn gedrag beïnvloeden.

Als ouders de emoties van de baby niet accuraat spiegelt, of helemaal niet, blijven de gevoelens onbvenoomd, verwarrend, niet gesymboliseerd en moeilijk te reguleren. (Later kan het kind moeite hebben met het onderscheiden van realiteit en fantasie en het onderscheiden van de fysieke van de psychische realiteit [=mentaliseren].

In de equivalent modus worden de innerlijke en externe wereld aan elkaar gelijkgesteld. In de loop van de jaren ontstaat daarnaast en apart daarvan het spel, de alsof manier van mentaal functioneren, waarvan de eigen ervaring juist geheel losstaat van de realiteit (pretend mode).

In de normale ontwikkeling integreert het kind deze twee manieren tot een reflectieve mode, het mentaliseren, waarin gedachten en gevoelens ervaren kunnen worden als representaties.

De innerlijke en uitwendige realiteit worden dan gezien als met elkaar in verband staand, maar wel gescheiden, zonder dat ze gelijkgesteld worden of juist los van elkaar bestaan.

Integratie van alsof en equivalent functioneren wordt bevorderd door samen met de ouder of een wat ouder kind te spelen, in het bijzonder door samen te fantaseren. (leerdoel: de ander heeft een eigen mentaal leven, dat anders kan zijn dan de jouwe; mijn psychisch werkelijkheid valt niet samen met de realiteit van de ander.

Mentaliseren = een complex vaardigheid van het individu, die niet aangeboren is, maar in de ontwikkeling tot stand wordt gebracht, nooit helemaal klaar is en geworteld is in de gehechtheidsrelatie met de eerste verzorger, meestal de moeder, in plaats van iets dat in de verbale peuterleeftijd wordt verworven.